

Del mar de Les Calmes a Olot

El capità del "Nautilus" dona al Museu dels Volcans una de les roques que van sorgir de la illa d'El Hierro durant les erupcions

XAVIER VALERI OLOT

El capità del Nautilus, Pedro Canomanuel, ha fet donació d'una pedra volcànica d'origen submarí al Museu dels Volcans d'Olot. Es tracta d'una de les roques que van sorgir a la superfície del Mar de las Calmas, a prop de Punta Restinga, a l'illa del Hierro. En el decurs de les primeres erupcions, a dues milles del volcà submarí, centenars de roques suraven sobre una taca fosca plena de bombolles i bufaven vapors amb força i soroll. Amb un salabret, Pedro Canomanuel va poder ser dels primers a recollir les pedres fumejants. L'explicació del fenomen és que l'erupció submarina va deixar anar magma que en entrar en contacte amb l'aigua freda es va solidificar. Els gasos del magma van quedar dins dels piroclastos i els van projectar cap a la superfície. Les roques van surar fins que els gasos es van apagar i l'aigua les va saturar fins a enfonsar-les. Les aparicions de roques van tenir dues fases: una a mitjans d'octubre i l'altra a finals de novembre. De moment, el Volcà d'El Hierro situat a més de 300 metres de profunditat no n'ha deixat anar més.

En totes les erupcions diversos vaixells van recollir les roques que van poder. Ara com ara, són de les roques més joves del món i un testimoni de l'activitat volcànica submarina. Aquests fets han causat l'aparició d'ofertes de roques d'El Hierro a la xarxa. Les roques s'hi ofereixen des d'un preu inicial de 400 euros i agafen més o menys valor segons el format que tinguin. Solen tenir forma de bomba i un diàmetre que oscil·la entre els 10 i els 30 centímetres. Les de la primera erupció de l'octubre tenen més valor que les de la segona perquè contenen sílice a l'interior. És un material blanc que dona testimoni del fons marí arrencat per l'erupció. En canvi, les de la segona erupció són del tot negres.

Les pedres de la primera erupció van ser recollides quasi totes pel Nautilus per la casualitat de trobar-se a poca distància. El Nautilus és un vaixell que es dedica a transportar els submarinistes que visiten les profunditats del mar de la illa d'El Hierro per turisme o per finalitats científiques. El seu capità, Pedro Canomanuel, és una persona apassionada per la vulcanologia. Per això, va donar diverses pedres al Museu de les Ciències Naturals de Barcelona. A la capital catalana les pedres s'exposen a l'àmbit de Roques i Minerals de l'exposició Planeta Vida, al Museu Blau.

El museu de Barcelona va adreçar un correu electrònic al geòleg assessor del Parc Natural de la Zona Volcànica de la Garrotxa, Llorenç Planagumà, per demanar-li si li interessaven les roques. Planagumà va contestar que sí.

La roca d'Olot es caracteritza per presentar dos colors, un de clar i un de fosc. La causa és que està formada per una part externa fosca de composició basàltica, en tant que el nucli és de color blanc perquè té més d'un 65% de sílice.

Les roques tenen la denominació de restingolites perquè els mitjans les van popularitzar així i després l'Asociación Volcanológica de Canarias (AVCAN) en va demanar la denominació oficial. El motiu del nom és la proximitat de l'aparició amb Punta Restinga.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/comarques/2012/01/18/calmes-olot/542423.html?utm_source=rss